

"ישיבישע בלאט" "לאמדעס" ב"דף היומ" בשו"ת ומ"מ

דף סא.

והביכורים וכו', עי' קרן אורה דגם לגבי מה דאינן טעונות הגשה הוא כדברי ראב"י.

ואימורי שלמי יחיד, עי' רש"ש למה נקט רק שלמי יחיד ולא שלמי ציבור, וע"ע שפ"א.

וחזה ושוק שלהן, והנה בתורה נכתב ואת שוק התמה ומזה התנופה, ועי"ש פרש"י שתנופה הוא מה שמוי ומביא ותרומה הוא מה שמעלה ומוריד, ויל"ע למה חלקם לתרת"י?

עי"ש ברמב"ן וביאורו במלבי"ם, דאת השוק שם הקריבו ולכן קרא לו שוק התרומה, ואת החזה ששם הניפו בפני עצמו צריך להשמיע כאן שמונף עם החלבים, ועי' שו"ת פאר הדור לרמב"ם סי' נב' ששם הניפו כל אחד בפני עצמו והשוק שהיה מיד אחר האימורים נקרא תרומה ויל"ע.

מוליך ומביא מעלה ומוריד, עי' ב' לשונות ברש"י מנין למדנו ד' תנופות, וע"ע רש"י בסוכה לז': ד"ה הונף וד"ה הורם שכל אחד כולל בתוכו שתיים שאין הרמה בלא שקדמה לה הורדה.

תנופה היתה במזרח וכו', עי' רש"י דאין הכוונה דווקא במזרח, אמנם ברמב"ם מעה"ק ט' ו' כתב שמניף הכל לפני ה' במזרח ומשמע בדווקא, ותמהו שם בנו"כ מנין זאת?

ועי' חי' הגר"ז הלוי כאן דהוא על דרך הלימוד מדין תפשת מרובה וכו', או דכיון שאפשר במזרח אין היתר להכנס יותר, ועי' חשק שלמה וטהרת הקודש דגם דברי רש"י נאמרו רק בתנופת כהנים ולא בתנופת בעלים, ועי' קרבן אהרן על תו"כ צו טז' ג' מה שהוכיח מהמשך הסוגיא כדברי רש"י, ובקרבן אורה הוכיח כדברי הרמב"ם.

תנופות קודמות להגשות, ועי' רש"י מה המקור לזה ולכאורה בדבריו מבואר שזה רק דין במנחות שיש בהם את שתיהן שאז יש להקדים תנופה להגשה, אמנם הקשה הגר"ז דא"כ היה לו לתנא להשמיע זאת אחר מנחות אלו?

ולכן ביאר שהוא דין כללי של הקדמת תנופה להגשה, ועי' שיעורי רבי יחיאל מיכל ריח', ועי' שפת אמת מה שמסתפק בקדם והיגיש האם צריך לחזור ולהגיש ויל"ע אי תלוי ב-ב' הצדדין כאן.

מנחה דאיקרי חטאת, ומנין? עי' רש"י ותוס' ד"ה ה"מ, ע"ע בשיטמ"ק כאן ובזבחים סג:

תוד"ה אבל, במה שהקשו שלפני ה' יש מקומות שהוא מערב ולא מזרח, עי' טהרת הקודש, ועי' תוס' בזבחים נח. ד"ה משוך ובצאן קדשים שם.

עי"ב

כהן מניח ידו תחת ידי הבעלים ומניף, ועי' תוד"ה כהן שלא איירי תחת ממש דאז בוי חציצה, וע"ע תוס' בסוכה לז'. למה ל"א מין במינו אינו חוצץ, וע"ע תוס' בזבחים קי'. דהטעם משום שאינו דרך שירות, ועי' תוס' רי"ד ומהרי"ט בקידושין לו. גבי הא דאמרינן ד-ה' אנשים אינם יכולין להניף יחד, ולדברי תוס' דמהני שכל אחד מחזיק במקום אחר אמאי א"א להניף כהאי גוונא, ועי"ש תוד"ה מכניס ובמהרש"א ובקהלות יעקב סי' לג'.

אבל לא באחרים, מאי קאמר, עי' בשפ"א וברש"ש בבאור הקושיא דהא מצי למימר דבא למעוטי עכו"ם.

ואין הנשים מניפות, ועי' קידושין לו. תוד"ה הקבלות שהקשה דתיפול דהוי מצוות עשה שהזמ"ג, ועי"ש מהרי"ט, וקרן אורה לקמן סב: תוד"ה וכן.

תוד"ה מצינו, במה שהקשו אמאי בעי מיעוט שאין סומך לעכו"ם אחר שנתמעט סמיכה לחבירו, ועי' מנחת כהן שתי' דהכא איירי שהעכו"ם מביא לצורך כפרת ישראל, ובשפת אמת תי' דבעי מיעוט לעכו"ם שנתגייר אחר שהקדיש קרבן קודם ההקרבה, עי"ש.

יכול נחלוק בתנופה וכו', עי' ביאורו ברש"י ובתוס', עי' עולת שלמה וחשק שלמה וקרן אורה, ועי' קרבן אהרן על התו"כ צו יא' ב' פירוש אחר בדברי הברייתא.

שהתנופה בכהנים, ועי' רש"י דעשאוהו שליח עבורם, עי' רש"ש ושפת אמת.

כשהוא אומר ידיו תביאנה וכו', ועי' רש"י דלפי זה 'המקריב' קאי אכהן, עי' רש"ש וחי' הגר"ז.

לע"נ הג"ר חיים בן-ציון בה"ג רבי משה זצ"ל נלב"ע טו' כסלו תשעח'
להנצחות והארות 0527652935, או 7652935@gmail.com לקבלת
הדף במייל שלח בקשה לכתובת זו, והדף יישלח אליך בל"נ מידי יום.